

UUS-GUINEA HIID-RAAGRITSIKAS

Kas sa tead, kes ma olen? Arva ära!

Muidugi, ma olen raagritsikas. Mitte küll selline tavaline oksaraagu meenutav pulgake, vaid suur, kuni 13 cm pikk, jäme ja ogadega. Kui paigal püsin, pole mind puukooretükist kerge eristada. Ja puukoore vahele või mahalangenud lehtede

alla ma end tavaliselt ka peidan. Kogukuse pärast kutsutakse mind hiid-raagritsikaks ja kuna ma olen pärit Uus-Guinea vihmametsadest, siis nimetatakse mind Uus-Guinea hiid-raagritsikaks. Vot nii! Vähemalt Tallinna Loomaaias on minu sildil selline nimi.

Ega tegelikult see nimevärk mulle väga korda ei lähe. Mulle on olulisem, et minu elupaik oleks mõnusalt soe ja niiske, puuri põhi kaetud puukooretükkidega ja toiduks piisavalt värskeid krudisevate lehtedega oksi. Ma nimelt söön lehti. Mulle maitsevad eriti vaarika- ja murakalehed, kibuvits, vaher, sarapuu, pärn, kask, haab, lepp, pihlakas. Ka tamm, aga tammelehti võin ma süüa ainult kuni jaanipäevani. Peale jaanipäeva kogunevad tammelehtedesse ained, mis on minu jaoks mürgised ja nende tammelehtede söömine võib mulle elu maksta. Ja loomulikult tahan ma juua ka – madalate äärtega topsikeses peab alati puhas vesi käepärast olema. Siis on mul hea olla ja ma elan oma elu lõpuni hästi. Tervelt 18 kuud. See aeg on raagritsikate maailmas pikk aeg. Paljud teised raagritsikaligid ei ela sugugi nii kaua. Selle aja jooksul jõuan ma muneda tuhandeid mune ja saada palju järglasi.

Munad paigutan ma ükshaaval pinnasesse. Minu munad on ovaalsed, 6–7 mm pikad, pruunikad ja meenutavad taimeseemneid.

Kui sa neid aga lähemalt vaatad, siis näed, et iga muna ühes otsas on väike kaaneke. Kui ritsikapoju munas on koorumiseks küps, siis kaaneke avaneb ja poju ronib välja. Koorunud pojud on tavaliselt 15–20 mm pikad ja rohekat värvi. Aga muidu täitsa samasugused kui meie, täiskasvanud raagritsikad. Selleks, et suuremaks kasvada, peavad nad mitu-mitu korda kesta vahetama.

Loomaaiakülastajad näevad meid troopikamajas. Mina aga olin suvel laste loomaaias. Praegu elan ma loomaaia õppeklassi klaasist akvaariumis koos teiste raagritsikatega. Siin õppeklassis käivad koos loomasõprade ringide lapsed. Vahel aitavad nad meie terraariumi puhastada ja oksi vahetada ja võtavad meid välja jalutama. Kui ma oma teravate ogadega kellegi riietesse või käte külge klammerdun, on kilkeid palju. Ainult lahti tuleb mind tasakesi ja ettevaatlikult tõmmata, muidu võin mõne jala kaotada.

Aga mis te arvate, mis ma talvel söön? Puud ju akna taga raagus, lehed kõik maha langenud. Süüa aga tahan ma iga päev! Loomaaiatöötajad varuvad suvel-sügisel värskeid rohelist lehtedega oksi, panevad need sügavkülma, talvel aga sulatavad üles ja annavad meile nosida.